

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Daemonis fani apud Aphacos, gentem scilicet Phoeniciae euersio, &
turpitudinis ibidem abolitio. Cap. LIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII DE VITA

reliquas ad perpetuandam hominum memoriam erectas, quæ ex ære fabricatæ erant, aggressus est: deosque, quos veteres fabulæ celebrant, funibus ex pilis contextis constrictos abstrahendos curauit.

*Demonis fani apud Aphacos, gentem scilicet Phœnicie
euerſio, & turpitudinis ibidem abolitio.*

CAP. LIII.

PRæterea regio suo obtutu, tanquam clara face accensa, sedulo lustrauit, ne vllæ erroris reliquæ vsquam delitescerent. Quemadmodum enim aquila in superiora aeris loca subuolans, res in terra longissimo intervallo ab se distantes acutissime cernit: sic iste dum in regali palatio, quod in præclara illa vrbe ab ipso ædificatum est, versabatur, ex eo, velut è specula periculosum quoddam rete, quo animæ hominum illaqueabantur, in gente Phœnicum latitare dispexit, nemus videlicet, & delubrum turpi & flagitioso Veneris dæmoni dedicatum, non in media aliqua ciuitate, non in foro, non in plateis (vt multa, quæ in vrbibus ornatus gratia magno splendore decorantur) sed extra semitam, extra triuia, extra viam publicam, in summo vertice montis Libani inter arbusta collocatum. Erat tanquam schola quædam nequitia iis, qui erant libidini dediti, quiq; nimia licentia corpus labefactauerant suum corruperantque. Nam quidam molles & effœminati viri, non viri reuera, pudore prorsus exuto, instar mulierum turpissima contagione se ipsi inficientes, dæmonem placabant. Scelerati præterea & nefarii mulierum congressus, clandestinæ falsorum connubiorum corruptelæ, infanda & turpia facinora in eo delubro, vtpote in loco impuro & fœdo admissa erant. Nec quisquã fuit, qui in hæc scelera animaduerteteret, propterea quod ex viris grauibus & honestis nemo illuc audebat accedere. Verum imperatorem eximium turpia facinora illic edita latere non poterant. Quibus quidem regia sua prouidentia indagatis erutisque, indignum censuit, vt solis splendor eiusmodi delubrum intueretur. Proinde vniuersum illud cum ip-
sis

sis statuis & monumentis funditus deleri iussit. Extemplo igitur imperatoris mandato machinamenta, quibus petulans & lasciuus error propugnabatur, penitus euersa sunt. Quippe militum manus loco purgando operam nauauit. Qui autem ad hoc vsque tempus luxuria diffuissent imperatoris minis perterriti, continentiam deinceps modestiamque colere didicerunt. Non dissimili ratione etiam superstitiosi Gentiles, qui erant opinione sapientes, re ipsa suam ipsorum inanitatem animaduertere ceperunt.

Aesculapii apud AEGas demolitio.
CAP. LIIII.

VBi namque error eorum, qui inter Cilices sapientes videbantur, in demone ibi colendo longius serpsit, infinitis super eo tanquam conseruatore & medico propterea in admirationem traductis, quod interdum dormientibus apparuit, nonnunquam egrotantium corpora morbis releuauit (erat hic sine dubio animorum corruptor, quippe qui homines incalidos à vero seruatore abstraxisset, & res verisimiles efficiendo ad impiam peruersitatem rapuisset) imperator, qui deum zelotem, verè seruatorem sibi ad defensionem semper proponebat, istud delubrum deiici soloque æquari mandauit. Ac res illa admiranda, nobilium philosophorum celebrata sermonibus, quæ latebris abdita, non daemone, neque Dei, sed erroris cuiusdam speciem, plurimis & diuturnis temporum curriculis, hominum animos in fraudem illicientis, perspicuè representauit, solo nutu & significatione, manu militari disturbata, humique prostrata iacuit. Qui enim Deus alios malis eripere, calamitate leuare simulauerat, non magis iam remedium ad sui propugnationem reperire potuit, quàm cum, uti in fabulis est, fulmine percussus interiit. Verum præclara officia, quæ in hac re imperator noster ad Dei gloriam obiit, non inter fabulas numeranda sunt: siquidem illustri & testata ipsius seruatoris virtute, delubrum illud radicitus sic euersum fuit, ut insanie amentiaque, quæ

*Vid. Sor.
2cm. fol
23. a.*

*Aescula
pius.*

*Aescula
pius.*

N n 3 illic